

[Sigsgaard.]

den person, der presser, er, des vanskeligere vil det være at gå imod presset. For at konkretisere det: Vi oplever for tiden Glatvedsagen; i en sag af den størrelse og med en institution af den størrelse og styrke impliceret vil myndighederne med bestemmelsen her stå meget svagt. Derfor ser jeg i bestemmelsen i ændringsforslaget en stor risiko for, at loven i sin helhed gennemhulles.

Nu er der nok ikke mulighed for flere ændringer. Da man har behandlet forslaget i en række udvalgsmøder, tror jeg ikke, det er realistisk at vente, at man f. eks. ved en ekstra udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling kan nå frem til en præcisering. Men jeg tror, det ville være særdeles gavnligt, hvis ministeren enten nu eller ved tredje behandling ville komme med en nogenlunde præcis udtalelse, der helt klart fastslår, at for at bestemmelsen skal kunne benyttes, skal det kunne dokumenteres, at der har ligget planer om benyttelsen af det areal, det drejer sig om, til bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse, sådan at vi får lidt mere fasthed over paragraffen. Jeg tror næsten, det er det eneste, der kan nås på nuværende tidspunkt, men jeg tror også, at det vil være i alles, ikke mindst de administrerende myndigheders, interesse, at der kommer en sådan præcisering. Jeg håber derfor, at ministeren enten i dag eller ved tredje behandling vil finde anledning til at gøre nogle bemærkninger om denne bestemmelse.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den tilslutning til forslaget, som de har givet udtryk for her i dag. Jeg forstår da godt, at der er medlemmer af det høje ting, som er betænkelige ved enkelte af de ændringer, der er foreslået. Men det drejer sig her om et meget vanskelig tilgængeligt emne og om en lovgivning, som i og for sig ikke er særlig enkel, og som næppe bliver særlig let at administrere. Med de nu foreslåede ændringer håber jeg dog, at det vil være muligt for os at administrere frigørelsesafgiften på den måde, som vi alle har haft til hensigt.

Ændringerne tager først og fremmest sigte på at lukke af for visse tydelige omgælsesmuligheder, der har været i lovgivningen, dernæst at tydeliggøre, hvem pligten til

at betale frigørelsesafgiften påhviler, og endelig at forsøge at klare de problemer, der er opstået på grund af, at inddelingen i by- og landzoner ikke var tilendebragt på det tidspunkt, frigørelsesafgiftsloven forudsatte, nemlig 1. januar 1970. Frigørelsesafgiftens forudsætning var jo, at man fra dens start vidste, hvilke arealer der hørte til byzoner, og hvilke arealer der hørte til landzoner. Denne forudsætning var imidlertid ikke opfyldt, fordi man ikke havde fået arbejdet med zonerne afsluttet; dette skyldtes ikke mindst etableringen af de nye storkommuner pr. 1. april, idet naturligvis disses kommunalbestyrelser måtte have en rimelig tid til at foretage den nødvendige planlægning inden for storkommunen af by- og landområder og sommerhusområder.

Vi håber med ændringsforslaget nu at få klarlagt disse problemer. Vi gør det ved at give byplannævnet en dispensationsbeføjelse i de tilfælde, hvor det kan godtgøres, at der er disponeret over arealer, der ellers var beliggende i det, der vil blive landzoner, til bymæssige formål.

Jeg er helt enig med både hr. Gert Petersen og hr. Sigsgaard i, at udtrykket „disponere“ er et rummeligt udtryk, og at det i administrativ praksis må fortolkes snævert. Der må i virkeligheden foreligge klare data for, at der er truffet beslutning enten i kommunalbestyrelsen eller i amtsrådet eller andre steder om, at disse arealer har været tænkt anvendt til bymæssige formål. Jeg vil gerne i den administration, jeg skal gennemføre af denne lovgivning, søge dette præciseret så meget som muligt, for ellers tror også jeg, at byplannævnenes opgave bliver fuldstændig umulig; den kan ikke løses, hvis de skal udsættes for alt for mange fortolkningsmuligheder af udtrykket „disponere“.

Jeg takker for tilslutningen og takker udvalget for det arbejde, det har udført; det har været et vanskeligt stykke arbejde. Jeg bemærkede, at hr. Gert Petersen sagde, at der ikke havde været tid til at drøfte nogle af de vigtigere ændringsforslag, at de faktisk først var kommet lige ved betænkningssafgivelsen. Jeg vil gerne hertil sige, at ændringsforslagene blev fremsendt til udvalget den 20. april fra finansministeriet, og at betænkningen er dateret den 6. maj, så der har dog alligevel været godt 14 dage til at se på dem.